

"המולך בשדה" - תשובת אלול

תורה אגריה זצ"ל

זוהי האמת של אלול. לאחר המשבר של "שבירת-הלוחות", עולם עליון של הלוחות הראשונים, שלא הצליח לרדת למטה ולהיקלט היטב בליבות בני-ישראל, באה נחמת-התשובה, הנותנת מקום לבנייה מחודשת מתוך החורבן, להכנת-הלכבות מתוך הלב הנשבר - "לב נשבר ונדכה א-לקים לא תבזה" (תהילים נ"א). הלוחות השניים באים מתוך הכנה של המקבל, בניגוד ללוחות הראשונים, שהיו מעשה א-לקים בשלמות - "הלוחות מעשה א-לקים המה, והמכתב מכתב א-לקים הוא, חרות על הלוחות" (שמות ל"ב). כל-כך מושלמים היו, עד שהיה קושי בקבלתם. באים הלוחות השניים, מתוך שותפות ביננו לבין הקב"ה - "פסול לך שני לוחות אבנים כראשונים, וכתבתי על הלוחות את הדברים, אשר היו על הלוחות הראשונים, אשר שברת" - הלוחות באים **מלמטה**, ועל גביהן נכתב מכתב א-לקים. הלוחות משל הן לליבות בני-ישראל - "כותבם על לוח-ליבך". תיקון-הלב תלוי בנו, ולפחות ההתחלה - **הרצון** שיהיה הלב מתוקן.

"לב טהור ברא לי א-לקים, ורוח נכון - בבקשה - חדש בקרבי" (תהילים נ"א). כשהלב נקי וטהור, יכול הקב"ה "לכתוב" עליו את רצונו, ולמלא אותו בטובו וחסדו. מסגולותיו של חודש אלול - להיות הלב נפתח, ורבה העזרה והסייעות-א-דשמיא למבקש דורש. "ומל ה' א-לקיך את לבבך ואת לבב זרעך, לאהבה את ה' א-לקיך בכל לבבך ובכל נפשך, למען חיילך" (דברים ל'). בפסוק זה **רמוז אלול** בראשי-התיבות, להורות שהקב"ה מסייע לנו למול את ערלת-הלב, להסיר את הכסוי, **לפתוח את הסתימות והאטימות**, המונעות מן הלב להיות אוהב בשלמות-האהבה.

ההתחלה של **קבלת-התורה** מתחילה בראש-חודש אלול, בו עלה משה עם הלוחות השניים להר לשוב ולקבל את התורה, ולא זכינו לתורה אלא מכוחה הגדול של התשובה, ורק לאחר "יום-הכיפורים, שהוא זמן תשובה לכל, ליחיד ולרבים, והוא קץ מחילה וסליחה לישראל" (הלכות תשובה פרק ב') קבלנו את התורה.

אי-אפשר לתורה להתחבר אלינו, להתחבר אל העולם, בלי הקדמת כוחה ורפואתה של התשובה. התורה, "תורת ה' תמימה", מושלמת באמיתותה, בטובה וביושרה, ואנו בעולם הזה, עולם שהוא כמנורה של חסרונות, שאין בו דבר, שלא נדרש להשלמה ותיקון. הרוצה לנהוג על-פי הדרכת-התורה בשלמות, בלי שום כשלון, ימצא את עצמו מהר מאוד מריר ומדוכא, שהרי הנפילה מועדת על כל צעד ושעל, ואי-אפשר לעמוד בדרישתה של תורה בשלמות אלא **ברצון המתמיד לצעוד לקראת השלמות**, לעשות כל מה שביכולתנו לעשות מתוך פשטות, ולהאמין באמונה שלימה, שהקב"ה שמח בנו, שמח ברצון שלנו ושמח בכל תנועה מעשית שנפעלת מאותו הרצון.

האמונה והביטחון בכוח-התשובה מאפשרים לנו לקבל את השאיפות הגדולות, שגילה לנו

אנו **עומדים** בפיתחו של חודש אלול, המכונה חודש הרחמים והסליחות. ימי-חודש אלול מוקדשים לימי-סיכום של השנה החולפת, וכפתיחה והכנה לקראת השנה המתחדשת ובאה.

הפיתוח את ליבו, יכול לחוש ממש את אווירו ורוחו של חודש אלול, ביראה והכנעה פנימית, באיזו רצינות ביחס לחיים, ובחרדה עדינה לקראת העתיד הלא-ידוע. ברור שלא בכל מקום ולא בכל תנאי ניכרת "נוכחותו" של חודש אלול. ככל שנמצאים בסביבה, בה דעת האנשים קשורה לסגולת-הימים, כך גם אנו נחוש, ונהיה שותפים לנעשה, ונפעל בהם.

אולם במידה ונהיה מוקפים באחים, שעדיין לא זכו להיפגש עם ימי-רצון אלה, שכרגע לדידם אנחנו בחודש התשיעי למנינם, וראש-השנה חל ב- 30 לספטמבר, הרי שימים אלה, כשאר הימים, הם - "זרח השמש, ובא השמש... ואין כל חדש תחת השמש" (קהלת).

"מי שטעם יין הונגרי, אותו לא יעזוב עוד לעולם" - ולא זו בלבד, עליו להרגיש את הזכות להטעים אנשים נוספים בטעמו. אם חשוב לנו להיפגש עם חודש אלול ולחוש אותו, הדרך לקבל את הכוח והסייעות-א-דשמיא לך, היא לדבר על-כך עם אחרים. לא להטיף ולא לשכנע, פשוט לספר, לשתף במה שאנו רוצים מעצמנו בחודש אלול. אנחנו לא מאיימים על אף אחד, אלא אוהבים ומנסים לפתוח פתחים לקבל ולהמשיך אהבה גם לאחרים.

אחת התחושות הבולטות, המלוות את חודש אלול, היא ההרגשה של תחילת שנה. מערכת-החינוך הכללית והישיבות בפרט, מתחילות את השנה בחודש אלול, ולכולם יש איזו ראשוניות והתחדשות בחודש זה.

הקב"ה בתורתו, ולא להתפעל משום דבר, ובעיקר מכישלונות ונפילות, ויותר מזה - עיקר הקניין השלם בתורה בא דווקא מכוח-הנפילה, עד שאמרו חז"ל: אין אדם עומד על דברי-תורה אלא-אם-כן נכשל בהם" - אין חכם ורגיש כבעל-הניסיון. כל אחד ואחד מאיתנו במקומו ובמצבו ינסה וישתדל לנשום מעט מרוח-התשובה המנשבת בימים אלה, ימים בהם המלך בשדה, קרוב קרוב לכל אשר יקראוהו באמת. זוהי העת וזהו הזמן לגלות ולחשוף את הרצונות האמיתיים שלנו בלי פחד, בלי מורא ובלי חשבונות.

עם כל הרצינות של ימים אלה, לא נשכח, שהכוח לעסוק בתשובה, בתיקון ובשאיפות תלוי במידת-השמחה שבלב, שמחה מהתשובה בעצמה, שמחה המאפשרת לתקן, ומהודאות של המחילה והסליחה, שאין בה שום ספק בכלל, וכשיעור הביטחון בכוחה של תשובה - כך פעולתה. חז"ל מסבירים: מדוע נקראת ירושלים "משוש כל הארץ"? מפני כוח-הכפרה שבמקדש. אדם מסיים את יומו, ו"תמיד של בין-הערביים" מכפר על תעיות וטעויות-היום. אדם משכים בבוקר, ו"תמיד של שחר" מכפר על ההחשכות והבלבולים התוקפים בלילה - ואין שמחה גדולה יותר, מלהרגיש נקי מכתמי החסרונות והכשלונות.

"השובה לי ששון-ישנך, ורוח נדיבה תסמכני"

